

عنوان مقاله:

بررسی وضعیت حقوقی مبتلایان به اوتیسم در حقوق ایران

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی علوم انسانی و مطالعات مدیریت (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

رضا کاوه - کارشناسی حقوق دانشگاه آزاد واحد سنج

خلاصه مقاله:

اختلال اوتیسم نه به عنوان یک بیماری بلکه به عنوان اختلال رشدی است که با مشکلاتی در تعاملات اجتماعی و ارتباطات و همینطور رفتارهای محدود و تکراری شناخته می شود. افراد دارای این نوع اختلال در سطح متوسط و شدید واکنش افراطی یا تفریطی در مقابل محرک ها داشته و نمی توانند حسن و قبح امور را تشخیص دهند. اما تفاوت اصلی این دسته با مجانین در این است که افراد دارای اختلال اوتیسم از هوش خوبی برخوردارند. اما همانند اشخاص مجنون نمی توانند واقعیت امور را درک کنند. از لحاظ حقوقی نیز با توجه به یافته های پزشکی به نظر می رسد که این افراد نمی توانند قصد که به عنوان رکن سازنده اعمال حقوقی است، دارا باشند. بنابراین مقاله حاضر با استناد به یافته های پزشکی و کلیات اعمال حقوقی مجبورین و تحلیل آنها به این نتیجه می رسد که افراد دارای اختلال اوتیسم در اعمال حقوقی خود فاقد قصد هستند و همچنین با توجه به اینکه این اختلال از ابتدا با آنها همراه است. لذا این افراد در اعمال حقوقی خود در حکم مجنون دائمی می باشند.

کلمات کلیدی:

اختلال اوتیسم، وضعیت حقوقی، جنون، مجنون دائمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1233989>

